

Warszawa, dnia 10 stycznia 2013r.

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

DOLiS/DEC- 23/13

dot. DOLiS-440-...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 oraz 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 art. 22 w związku z art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani K.W., zam. w miejscowości [...], na przetwarzanie jej danych osobowych przez E. S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą [...] oraz przez C. Sp. z o.o. z siedzibą [...]

- 1) odmawiam uwzględnienia skargi Pani K.W., zam. w miejscowości [...] na przetwarzanie jej danych osobowych przez E. S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce w siedzibą [...]**
- 2) w pozostałym zakresie umarzam postępowanie.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani K.W., zam. w miejscowości [...], zwanej dalej Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez E. S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą [...], zwany dalej Bankiem oraz przez C. Sp. z o.o. z siedzibą [...], zwanej dalej Spółką, lub firmą windykacyjną.

Skarżąca zakwestionowała legalność powierzenia przez Bank jej danych osobowych firmie windykacyjnej – C. Sp. z o.o. i wniosła do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wnioszek o wydanie cyt. „zakazu udostępniania moich danych osobowych, zabezpieczenia moich danych przed nieuprawnionym przekazaniem innym podmiotom, sprawdzenia na jakiej podstawie (...) przetwarzała moje dane firma C.”

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Skarżąca oraz Bank byli stronami umowy o „[...]”. Pismem z dnia [...] kwietnia 2011 r. Skarżąca otrzymała wypowiedzenie ww. umowy.
2. E. S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce przekształcił się w P. S.A., który stał się następną prawnym w zakresie działalności oddziału E. S.A. Spółka Akcyjna Oddział w Polsce (wydruk KRS znajduje się w aktach sprawy).
3. C. Sp. z o.o. z siedzibą [...] przekształciła się w C. S.A. z siedzibą [...] (wydruk KRS znajduje się w aktach sprawy).
4. W dniu [...] kwietnia 2011 r. Bank S.A. wydał na wniosek Skarżącej zaświadczenie (znak: [...]), w treści którego zostało wskazane, iż w dniu [...] marca 2009 r. „w wysokości [...] złotych polskich w ramach, której między innymi wypłacono kwotę [...] 000 złotych polskich na spłatę kredytu w E. S.A. umowa z dnia [...] na rachunek (...)”.
5. Bank w dniu [...] czerwca 2007 r. zawarł z C. Sp. z o.o. umowę o obsługę wierzytelności.
6. W wyjaśnieniach odebranych od Banku przez Generalnego Inspektora zostało wskazane, iż w związku z wystąpieniem zaległości w spłacie rat „[...]”, rachunek Skarżącej został przekazany w dniu [...] stycznia 2011 r. do obsługi zewnętrznej firmie windykacyjnej C. Sp. z o.o. Rachunek Skarżącej został wycofany z obsługi C. Sp. z o.o. w dniu [...] lutego 2011 r. Bank przekazał C. Sp. z o.o. następujące dane Skarżącej: imię i nazwisko, adres miejsca zamieszkania, numer PESEL, numery telefonów, datę zawarcia umowy o produkt, typ produktu, kwotę zadłużenia, wysokość wierzytelności i jej części składowych, datę wymagalności wierzytelności i jej części składowych, numer rachunku bankowego, na który ma być dokonana spłata wierzytelności przez Skarżącą, dane teleadresowe pracodawcy Skarżącej.
7. Bank przeprowadził postępowanie wyjaśniające na podstawie reklamacji Skarżącej dotyczącej jej zastrzeżeń wobec podejmowanych czynności windykacyjnych przez C. Sp. z o.o. W wyniku tego postępowanie Bank nie stwierdził, aby Spółka dopuściła się naruszeń standardów windykacyjnych.
8. Bank w piśmie z dnia [...] marca 2012 r. wskazał, iż Skarżąca nie dokonała spłaty „[...]”.
9. Bank przetwarza następujące dane osobowe Skarżącej w zbiorze o nazwie „Klienci Banku, Wnioskodawcy o produkt Banku oraz Pełnomocnicy Klientów i Wnioskodawców – w związku ze świadczeniem usług bankowych przez P. Spółka Akcyjna” w następującym zakresie: nazwisko i imię, imiona rodziców, data urodzenia, miejsce urodzenia, adres zamieszkania lub pobytu, PESEL, wykształcenie, numer telefonu domowego, płeć, stan cywilny, identyfikator w systemie informatycznym, rezydent/nie-rezydent, seria i numer dokumentu tożsamości, narodowość, obywatelstwo, państwo stałego pobytu, nr rachunku bankowego, adres do korespondencji, dane o sytuacji rodzinnej klienta (liczba osób/dzieci pozostających na utrzymaniu, średni miesięczny dochód, status klienta w gospodarstwie domowym, liczba dzieci itp.), dane o sytuacji finansowej klienta (zobowiązania stałe, informacje o posiadanych polisach ubezpieczeniowych), wizerunek z dokumentu tożsamości, numer

świadczenia ZUS. Dane są przetwarzane przez Bank „w celu niezbędnym dla realizacji umowy o produkty i usługi bankowe pomiędzy Bankiem a Skarżącą oraz w celu dochodzenia roszczeń Banku.”

10. Pismem z dniem [...] sierpnia 2011 r. Bank wskazał, iż „w dniu [...] marca 2009 r. Bank otrzymał na rachunek [...] kwotę w wysokości [...] 000 PLN. (...) Na ten dzień, tj. [...] marca 2009 r., kwota do całkowitej spłaty kredytu (...) była równa [...] PLN. W związku z powyższym, kwota wpłacona przez Skarżącą w dniu [...] marca 2009 r. była niewystarczająca do dokonania całkowitej spłaty Kredyt, gdyż z otrzymanej w tym dniu kwoty w pierwszej kolejności została pobrana zaległa rata wymagana na dzień [...] marca 2009 r. W wyniku jej pobrania do całkowitej spłaty kredytu zabrakło [...] PLN. (...) Bank w piśmie skierowanym do Skarżącej dnia [...] lipca 2011 r. przedstawił propozycję spłaty zadłużenia w jedenastu ratach (...) plus tzw. *rata wyrównująca*.”
11. [...] Sp. z o.o. od dnia [...] sierpnia 2011 r. nie przetwarza danych osobowych Skarżącej.

I.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oceny legalności powierzenia danych osobowych Skarżącej, natomiast nie badał kwestii istnienia lub nieistnienia wierzytelności wobec niej ani słuszności i zakresu dochodzonych wobec niej roszczeń cywilnoprawnych. Takie sprawy, zgodnie z ustawą z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), są sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. Organ ochrony danych osobowych, działając na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przyznanych mu ustawą o ochronie danych osobowych badał legalność powierzenia przez Bank danych osobowych Skarżącej zewnętrznej firmie windykacyjnej.

W tym miejscu wskazać należy, iż w ocenie Banku Skarżąca nie spłaciła całości swojego zobowiązania, wobec czego przesłanką legalizującą przetwarzanie jej danych przez Bank jest art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Przepis ten jest ściśle skorelowany z art. 23 ust. 4 ustawy, który precyzuje, co należy rozumieć przez pojęcie usprawiedliwionego celu administratora danych bądź odbiorców danych. Zgodnie z pkt 2 ww. artykułu, za prawnie usprawiedliwiony cel uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Odnosząc się do kwestii udostępnienia danych Skarżącej przez Bank wskazać należy, iż w ocenie Banku Skarżąca nie dokonała pełnej spłaty kredytu, wobec czego przesłanką legalizującą udostępnienie jej danych osobowych firmie windykacyjnej (na podstawie umowy o obsługę wierzytelności) jest art. 31 ustawy. Podkreślić należy, iż administrator danych, działając na podstawie art. 23 ustawy, nie musi sam przetwarzać danych osobowych. Stosownie do treści art. 31 ustawy administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych (ust. 1), zaś podmiot, któremu dane powierzono, może je przetwarzać wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2).

Udostępnienie danych osobowych Skarżącej na rzecz firmy windykacyjnej oraz ich przetwarzanie przez ten podmiot znajdowało zatem uzasadnienie w treści art. 31 ustawy, gdyż przedmiotowe powierzenie nastąpiło we wskazanej umowie, na podstawie której Bank zlecił Spółce obsługę dochodzenia wymaganej od Skarżącej należności. W przedmiotowej umowie został wskazany cel oraz zakres przetwarzania danych osobowych (§ 2 i 3). W związku z powyższym należy uznać, iż umowa ta jest zgodna z treścią przepisu art. 31 ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzić należy, iż kwestionowane przez Skarżącą powierzenie jej danych osobowych Spółce było zgodnie z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych. Wobec czego brak jest podstaw do zastosowania przepisu art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w myśl którego w przypadku naruszenia przepisów tej ustawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem. Z przywołanego przepisu wynika bowiem, iż warunkiem wydania przez organ rozstrzygnięcia, o którym mowa w tym artykule jest istnienie stanu naruszenia prawa do ochrony danych osobowych w chwili wydania decyzji administracyjnej.

II.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego organ ochrony danych osobowych ustalił, iż aktualnie Spółka nie przetwarza danych osobowych Skarżącej.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwana dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W doktrynie wskazuje się, że cyt.: „bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

Reasumując, dalsze prowadzenie postępowania należy uznać za bezprzedmiotowe ze względu na to, iż Spółka usunęła dane osobowe Skarżącej ze zbioru danych.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak na wstępie.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).